

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Paulo. 341.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

sermone celebratur, superantē, illic astare conspexit, pedem retulisse: quod scilicet indignam rem esse duxisset, sacrosancta mysteria per impuram ac scelestam manū suscipere. Ego verò his auditis, quantum animo vulnus acceperim, dicere prætermittam: quibus autem verbis eum grauissimè reprehenderim, exponam. Nullo, inquam, detrimento, vir sapientissime, is, qui suscipit, afficitur, etiam si is, qui tribuit, indignus esse videatur: neque incōtaminata mysteria conspurcantur, etiam si sacerdos omnes mortales improbitate superet. Quod si mihi diffidis, coruum cogita, impurum, inquam, illud atque in pullos suos crudele animal, cuius opera ille in cælum excurrens, ac cæli ciuis Elias alebatur. Atque alia insuper multa dixi, quæ duplici de causâ ad te scribere recusavi: alteram ne superuacaneam prolixitatē epistolæ adderem, altera ne tua vitia nimium exaggerare videar. Quemadmodum igitur illi succensui, sic etiam te moneo, vt aut respicias, aut à venerando altari abscedas: ne alioqui eos, qui ad ipsum accedere instituunt, per tuas actiones submoucas.

Paulo. 341.

Quoniam Hebræi, cū quadraginta annorum spatio manna alerentur (quod si humanam rationē spectes, ad robur corporibus afferendum plūm idoneum erat) in eadem fortitudine ac robore perstabāt, ac fortasse maiorem etiam vim consequerentur (non enim alimonia, sed diuinum decretum animas & corpora cōseruabat) idcirco, id quod tibi exponi quæsiisti, Legislator dixit, Non in solo pane viuit homo, sed in omni verbo quod procedit de ore Dei. Quod etiam Christus, diabolicam machinam propulsans, opposuit: atque hac ratione tentatoris vires concussit ac perfregit.

Theoni. 342.

Nō animaduertunt hæretici per ea ipsa, quæ astruunt, se irretiri, ac per ea ipsa

λαγνεία, καὶ πάντας πρὸς ἐπ' αὐτῶν γεία βεβουλημένους κατακοπίσασα, εἰς τὸ πῶς κερήρηκε, μὴ ἀξιώσας τὰ ἱερὰ μυστήρια· ἀλλ' ἑμάρσα χερὸς δεξιάσθαι. ἐγὼ δ' ὅπως μὲν ἐπληγὼ τῆν ψυχὴν ταῦτα ἀκούσας, παρήσο. ἀ δ' ἐκείων κατακράτος ἐμεμφάμι, λέξω. ἔδεν, ἔφην, ὠσφάτατε, ὡσφάτ' ἐλάπηται ὁ δεξιόμοσ, εἰ καὶ ὁ διδοὺς ἀνάξιος εἶναι δοκοῖ, ἔδεν τὰ ἀχρεῖα φραίνεται μυστήρια, εἰ ὁ ἱερεὺς πάντας ἀνθρώπους εἰς κακίαν παρελάσθη. εἰ δ' ἀπίστῶς, ἐν οἷ τῆν κόρακα, τὸ ἀχρεῖα θαρτον καὶ μισότικνον ζῶον, δι' ἃ ὁ θεοσφομός καὶ θεοσπολίτης Ηλίας ἐπρεφετο. καὶ ἄλλα δὲ πλά ἔφην, ὡσφ φραφαι σοι δουῖν ἐκεκε παρητησάμι, τῶτε μὴ μήκος σφειτῶν τῆ ἔπιπλῆν παροδύνα, τῶτε μὴ δοξαλίαν τὰ σὰ σκβαγαδ εἶν κακί. ὡσφερ πῶνιν σκένω ἐμεμφάμι, ἔτα καὶ σοι παρανω, ἢ μεταγαδαι, ἢ σποσίαι τῶ σφίπῃ θυσιαστικῶ ἵνα μὴ τῶσ πασῶν αὐτῶ παρηρημένους, ἀλλ' ἑμ σάυτῃ παρῆξων ἀπελαύνοισ.

Παύλῳ. τμα.

Ἐπειδὴ Ἑβραῖοι ποσάρακοντα ἔτη τῶ μάννα βεφομένοι, σὺν ἀξιοπίστων ὅσον κατ' ἀνθρώπων λογισμὸν παρὸς ἰσχυρὸν σωματικὸν τυγχάνοντι διείρηον ἔπι τῶ ἴσως ἀλκίς τε καὶ ῥάμης, ἴσως δὲ καὶ μείζονος ἀπέλαων δυνάμεως. ἔγερ ἢ βραφῆ, ἀλλ' ὁ θεὸς ἔρος διεκράτει καὶ τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, ἔφην ὁ νομοθέτης, ὡσφ μαθεῖν ἢ ἐθέλησας, σὺν ἐπ' ἄρτω μόνω ζῆσεται ἀνθρώπος, ἀλλ' ἔπι παντὶ ῥήματι σκπεροδύω ἀλλ' σφματος θεῶ. ὡσφ καὶ ὁ Χερεὺς ἀλακρομόμος τὸ ἀλαβολικὸν μισφνῆμα, παροβάλλετο καὶ κατεσσε τῶ σφραζόντος τῆν ἰσχυρ.

Θέωνι. τμβ.

Λαθάνουσιν ἀρετικοὶ δι' ὧν κατασφουάξασαι, ἀλλ' τῶσων ἀλισκομένοι καὶ δι'